

Llegenda de la Campana Gòtica d'Olocau

(Font desconeguda)

Any 1428. El 25 de juny de 1428, va morir a la cova del Rodeno de Portaceli la Venerable Agnès de Montcada. (Vicent Ximeno, 1747)

Segons la tradició popular, era tanta la caritat i el sacrifici dels cartoixos de Portaceli que molta gent, per devoció, volia entrar a viure entre ells. Una jove de Montcada, anomenada Agnès Pedrós i Alpicat, disfressada d'home va fugir de la casa paterna i va entrar com a pastor de la casa. Al poc temps d'estar al servei de la cartoixa, va abandonar aquesta ocupació i es va retirar a viure a una cova que hi ha en la penya del Rodeno, en front del monestir. Vestida amb una túnica com la dels llecs -en les cartoixes són els que serveixen en les faenes domèstiques de la comunitat-, es va dedicar a fer llata, estores i altres objectes d'espert, que venia a la gent dels voltants. Els diumenges i dies festius baixava a l'església del convent a oir missa i combregar.

Una nit, conten les històries dels pastors de la serra, alguns d'ells van veure unes misterioses llums sobre la cova, visió que es va repetir als dies següents.

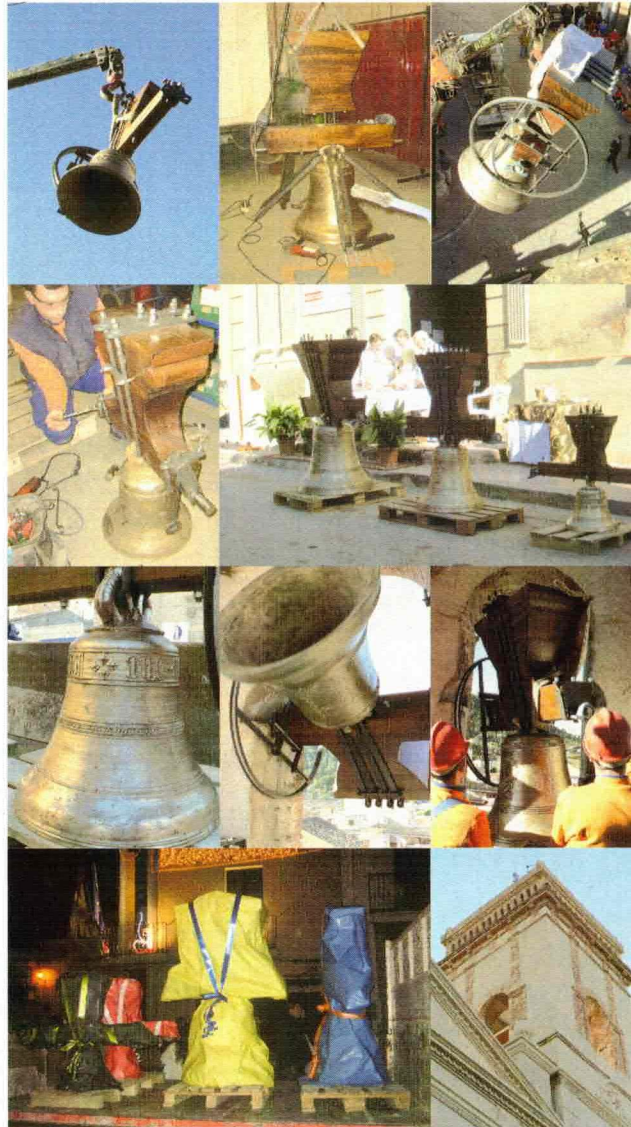
Avisaren els cartoixos, i el frare que la confessava, acompanyat d'un criat, va anar a la cova i la va trobar agenollada davant d'una creu, però morta. El frare va declarar qui era, i van traslladar el seu cos al monestir per soterrar-lo. I conten totes les històries de la

Venerable Agnès que, en el moment que li donaven sepultura en un dels claustres de Portaceli, una de les campanes menudes del monestir va començar a donar voltes per si sola i, tantes en va donar, que acabà per quedar feta trossos.

Recollides les parts d'aquesta campana, les van fondre i en feren una nova, que va estar a Portaceli fins 1835. Aquell any, en deixar els frares la cartoixa, la gent d'Olocau se la va emportar a la vila i allí, en el seu campanar, va estar anunciant la mort dels infants menuts, els albaets. Un dia, com estava un poc badada, la van baixar del campanar i la van deixar com a record en una capelleta a l'entrada de l'església, i allí encara la podeu trobar...

*Ella al cel,
nosaltres ací.
Amén. Jesús*

Ferrán Zurriaga i Agustí
Historiador d'Olocau



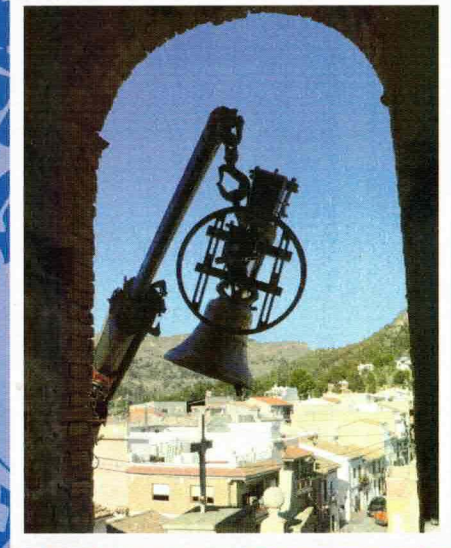
Parròquia Mare
de Déu del Rosari



Ajuntament
d'Olocau



Restauració de les Campanes d'Olocau



olocau Parròquia
Mare de Déu del Rosari
+ amant+ celebrant + evangelitzant +



Olocau té la dita, enguany en que celebra el I Centenari de la Construcció de l'actual Campanar de l'Església Parroquial de la Mare de Déu del Rosari, d'haber pogut restaurat les seues campanes, patrimoni històric d'este poble que durant anys i anys amb el seu tocar han acompanyat l'existència dels olocauins, des del seu naixement fins a la seua partida d'entre nosaltres, marcant el ritme de la vida i del temps, les alegries i les penes.

Campanes que han recobrat el seu aspecte original al dotar-les novament d'una "truja" de fusta que fa més net i bell el seu so. A més s'han adequat als nous temps en què la tecnologia permet realitzat per mitjà d'un ordinador, motors i electromalls els distints tocs i voltejos tal como abans es feia manualment.

Entre les campanes podem destacar una que és la joia del nostre campanar i procedix de la Cartoixa de Portacoeli; Maria "dels albaets" (S.XV), campana que va acompanyar els moments tristos de la mort dels xiquets d'Olocau i que al trencar-se part del llavi va ser col·locada con a testimoni en l'interior del Temple. Ara després de ser soldada a Alemanya esta volguda campana ha recuperat la seua veu per a sonar com ja feia des de l'any 1450.

I aço ha sigut possible gràcies a les ajudes econòmiques de la Diputació de València i de la Conselleria de Cultura, junt amb el gran esforç dels olocauins que amb les seues aportacions han contribuït a recuperar este conjunt de Campanes en els tallers de 2001 Tècnica i artesanía.

Que el recuperat so de Maria del Rosario, Teresa de Jesús, Sant Roc i Maria "dels Albaets" continuen acompanyante la vida d'este poble durant molts any més.

Fernando Carrasco Fernández
Capellà de la Vila d'Olocau

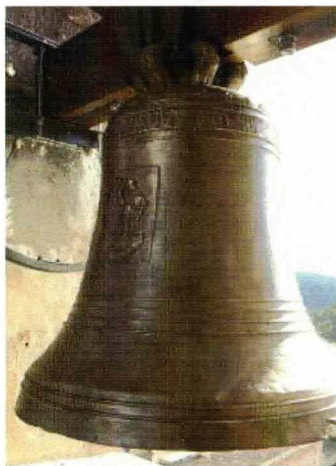


Sant Roc

Diàmetre 44 cm
Altura bronze 35 cm
Vora 4,5
Pes 48 kg
Any fosa 1981

Epigrafia terç
SAN ROC
AVE MARIA GRATA PLENA
RESTAURACIO DE L'ESGLÉSIA
1981

Fonedor
Salvador Manclus
C. Indústria, 27
(Valencia)

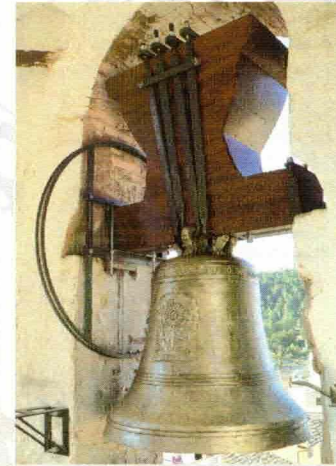


Teresa de Jesús

Diàmetre 64 cm
Altura bronze 61 cm
Vora 7
Pes 169 kg
Any fosa 1892

Epigrafia terç
TERESA DE JESUS · AÑO 1892

Fonedor
Desconegut



María del Rosario

Diàmetre 84 cm
Altura bronze 75 cm
Vora 9
Pes 345 kg
Any fosa 1892

Epigrafia terç
MARIA DEL ROSARIO
· AÑO 1892

Fonedor
Desconegut



María "dels albaets"

Diàmetre 45 cm
Altura bronze 37 cm
Vora 4,5
Pes 52 kg
Any fosa 1450 aprox.

Epigrafia terç
AVE MARIA
GRACIA PLENA

Restauració de les Campanes d'Olocau